

KIDNAPPED

En Palladium Film

Lille Connie.

Palladium

præsenterer

KIDNAPPED

Manuskript og Iscenesættelse:

Alice O'Fredericks og
Lau Lauritzen jun.

Musik: Victor Cornelius
Sangtekster: Carl Viggo Meincke
Orkester: Erik Tuxen
Fotograf: Fut Jensen og C. B. Helm
Tone: Poul Bang

Personerne: Peter Basse, Kranfører..... IB SCHØNBERG
Larsen, Drager..... Arthur Jensen
Hansine Olga Svendsen
Grethe..... Aase Madsen
Benjamin Smith..... Eigil Reimers
Hansen, Automobil-Agent..... Per Gundmann
Kriminalassistenten..... Holger Madsen
Alex Suhr, Holger Strøm, Chr. Schrøder,
Bell Poulsen
samt
LILLE CONNIE

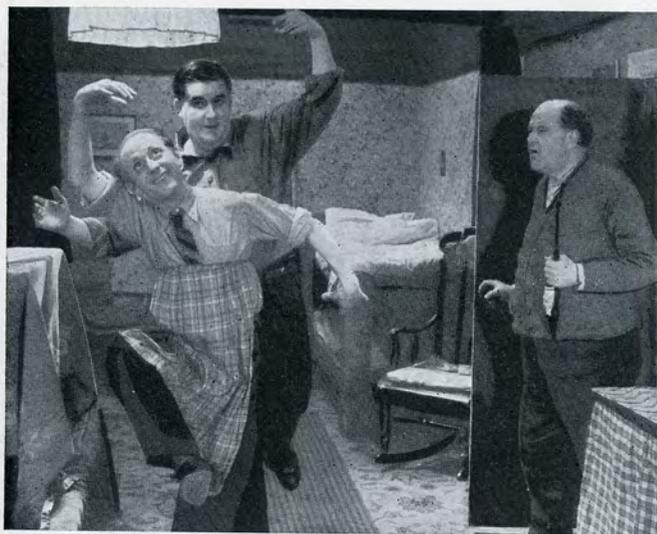

Paa Flugt for Kidnapperne.

Resumé.

Hele Verden har med Gysen læst om Gangster-Uvæsenet i Amerika og om Kidnappernes lyssky Virksomhed. Herovre begynder Historien, og i nogle hastige Glimt oprulles nogle Episoder af Livet i en amerikansk Storby. En Bande Kidnappere er ude efter en yndig lille Pige *Connie*, men hendes Nurse redder Barnet og slipper bort fra Forfølgerne.

— — —

„Ka' vi saa faa Nattero!“

Fra U. S. A. flytter vi til en Idyl i det fredelige Danmark. I et lille Hus i Havekolonien „Frydenlund“ bor den brave Kranfører Peter Basse og hans gode Ven, Drager Larsen. De er meget optaget af Begivenhederne ovre paa den anden Side af Dammen, og de læser ogsaa om den lille *Connie*, der er sporeløst forsvundet. Der er udlovet en Ducør paa 10,000 Kr. til den, som finder Barnet — men U. S. A. ligger jo temmelig langt borte, og der er ingen Sandsynlighed for, at Peter Basse og Larsen kommer til at tjene *de* Penge, selv om de har den største Lyst til at gaa løs paa Kidnapperne. I Havekolonien er der en Iskagebod, som har stor Tillokkelse for Peter Basse. Han er nem-

„Det er rent ud forfærdeligt med disse Gangsters ... man kan ikke stole paa et Menneske!“

lig skudt i den unge, smukke Frøken Grethe, der bestyrer Iskagerne. Peter Basse er meget tilbageholdende af Natur, og det er ham komplet umuligt at fortælle Grethe, hvor højt han elsker hende. Derimod udtrykker han sine Følelser i Vers, maaske ikke særlig formfuldendte Rim, men saare velmente. Grethe læser Basses Digte og er opfyldt af Beundring. Han maa være *meget* forelsket for at kunne skrive saa yndigt — hun har ikke ringeste Anelse om, at det er *hende*, der har inspireret ham. Basse *kan* ikke faa det sagt, og det ærgrer ham, at den flabede Automobil-Agent Hansen gør Kur til Grethe. Den forelskede Kranfører har den største Lyst til at give Fyren en ordentlig

„Du har klaret alle Sving endnu.“

Overhaling, og det kommer ogsaa til Kontroverser mellem de to Rivaler.

En Dag sker der noget højt mærkeligt. Peter Basse faar Telegram fra sin Søster Hansine i U. S. A. Hun meddeler, at hun ankommer med den første Amerikadamper og beder ham møde ved Baadens Ankomst. Det gælder Liv og Død!

Telegrammet kaster Uro ind i Peter Basses ellers ret fredsommelige Tilværelse, og paa den fastsatte Dag giver han selvfølgelig Møde sammen med Larsen. Hansine er ganske rigtig mellem Passagererne, det er forøvrigt vanskeligt at overse hende, da hun fylder for flere.

Hun er meget hemmelighedsfuld og vil have Peter op paa Promenadedækket, men det er forbudt. Det lykkes hende dog at faa ham forklaret, at hun har en Kuffert, som med største Varsomhed skal smugles i Land. Peter Basse og Larsen løser denne vanskelige Opgave paa en meget snedig Maade, og omsider naar de hjem til „Frydenlund“ med Kufferten. Til deres Forbavselse viser det sig, at den indeholder et rigtig levende Barn, en henrivende lyskrøllet 3-Aars Pige.

Forklaringen paa dette Mysterium faar de af Hansine. Hun er Nurse for den lille Connie og er blevet forfulgt af en Kidnapper-Bande. Hendes eneste Redning var at rejse til Danmark og herfra at søge Forbindelse med Barnets Fader, som opholder sig et Sted i Frankrig.

Efter at hun har fortalt skrækindjagende Historier om Kidnappere og Gangsters, overgiver hun Barnet i Peter Basses og hans Vens Varetægt — sammen med en Revolver og indtrængende Formaninger om at mistro *alle* uden Undtagelse — selv Politiet. I Amerika hænder det, at Forbryderne har Forbundsfæller inden for Politiet, og det gælder derfor om at være forsigtig til det yderste.

Peter Basse og Larsen forsikrer højt og helligt, at ingen Kidnapper skal komme i Nærheden af lille Connie, og Hansine kan med nogenlunde Sindsro rejse til Frankrig for at finde Faderen.

Der oprinder nu en spændende Tid for vore to Venner. Med største Omhu vaager de over den lille Pige, som for Resten lader til at befinde sig storartet hos dem. Peter Basse og Larsen glemmer ikke Hansines strenge Formaninger, de mistænker *alle* og passer paa at holde Barnet skjult for Omverdenen. Automobil-Agent Hansen faar dog opsuset noget om Pigebarnet, og da han har et Horn i Siden

Korthuset er faldet, og det trækker op til noget mystisk.

Grethe gør en sælsom Opdagelse.

paa Basse, og gerne vil tjene den store Dusør, melder han Sagen til Politiet.

Imidlertid er der sket det, at en elegant privat Flyvemaskine er landet paa Flyvepladsen. Maskinens Fører op søger Peter Basse, præsenterer sig som Connies Fader og forlanger Barnet udleveret. De to brave Plejefædre fatter straks Mistanke til den Fremmede, som de anser for en lumsk Kidnapper, og ved en behændig Overrumpling faar de ham bastet og bundet.

Hansens Anmeldelse giver Anledning til, at Politiet tager Affære, men da Agenten og Betjentene kommer til „Frydenlund“, staar man overfor et nyt Mysterium — Pe-

„Barnet er væk!“

ter Basses Hus er væk, sporløst forsvundet fra Jordens Overflade. Det er et ret usædvanligt Tilfælde, og man maa søge at finde det bortløbne Hus, hvis man skal gøre sig Haab om at faa fat i de to mistænkelige Personer og Barnet.

Den unge Pige i Iskageboden er klar over, at Hansen har angivet Peter Basse og Larsen. Hun synes, det er ualmindelig lumpent gjort, og hendes Følelser for Agenten synker til langt under Frysepunktet. Pludselig hører hun en Stønnen under Boden, og stor er hendes Forfærdelse, da hun finder en kneblet og bundet Mand. Peter Basse har paa et Skilt skrevet en Advarsel mod at løse Manden,

To højst mistænkelige Personer.

der er en farlig Forbryder, men Grethe hjælper ham alligevel, da han forklarer, at han er Benjamin Smith — lille Connies Fader.

Langt ude paa Landevejen bevæger sig et mærkeligt Køretøj. Det er Peter Basses Hus, som er forsynet baade med Motor og Hjul. Beboerne er i straalende Humør, fordi de mener at have reddet Connie fra en frygtelig Fare.

Snart efter kommer de dog ud for nye Farer, som sætter deres Mod paa en haard Prøve. Det rullende Hus bliver ødelagt paa en katastrofal Maade, og de to Plejefædre maa vandre bort med lille Connie i Nattens Mulm og Mørke. Et Uvejr trækker sammen, Lynene knitrer, Torde-

nen ruller og de maa søge Tilflugt i et ubeboet Slot, hvor de oplever sælsomme Ting.

Politiet har imidlertid fundet deres Spor og trænger ind i Slottet. Peter Basse og Larsen antager de civilklædte Opdagere for Gangsters, og det kommer til en drabelig Kamp. Vore Venner slipper foreløbig bort og bliver enige om at anbringe Connie paa et sikkert Sted.

Alt Haab om at faa fat i „Kidnapperne“ synes bristet, og Barnets Fader er naturligvis meget fortvivlet. Grethe trøster ham, saa godt hun kan og beroliger ham med, at Peter Basse og Larsen i hvert Fald ikke vil gøre lille Connie Fortræd.

Vore to haardtprøvede Venner undgaar ikke deres Skæbne, de bliver omsider fanget og puttet i Kaschotten. Barnet er forsvundet, og de anholdte nægter at have haft noget Kendskab til lille Connie — Hansines uhyggelige Beretninger fra U. S. A. har indjaget dem Skræk for at betro Hemmeligheden til nogen.

Gaaden løses dog tilsidst paa en overraskende Maade. Vi skal ikke røbe, hvad der videre sker, men nøjes med at antyde, at Hansine atter dukker op paa Skuepladsen og griber ind i Begivenhederne, der faar en lykkelig Afslutning.

S

Melodierne til „Kidnapped“

Udkommet hos Wilhelm Hansens Musikforlag

Hvis ikke jeg sku' ku'

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE

Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

Du har kla-ret al-le Sving end-nu. Hvis ik' jeg sku' ku', hvem sku' saa ku' ku'?

The musical score is written in G major and 2/4 time. It features a melody in the treble clef and a bass line in the bass clef. The lyrics are written below the notes.

Refrain:

Jeg har klaret alle Sving endnu.
Hvis ikke jeg sku' ku',
hvem sku' saa ku' ku' —?
Kør dog uden om det høje Hegn,
ja, jeg holder mig til Landevej'n.
Høns og Ænder flygter væk
til Grøft og til Hæk.
Se nu der —, den Kurve er skam brat —.
Jeg maa ud'n om Smedens Missekat.
Jeg ka' bruge Hornet lidt — bah — buh.
Hvis ikke jeg sku' ku',
hvem sku' saa ku' ku' —?
Men den vilde Fart den fylder dig med Gru.
Du skal se, det gaar tilsidst,
vær blot Optimist.
Vi kan ordne alting jeg og du.
Hvis ikke vi sku' ku',
lvem sku' saa ku' ku'?

Jeg elsker en Pige!-

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE

Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

Jeg el-sker en Pi-ge!- Hvad mer' skal jeg si-ge?-

The musical score is written in G major and 2/4 time. It features a melody in the treble clef and a bass line in the bass clef. The lyrics are written below the notes.

Refrain:

Jeg elsker en Pige —
Hvad mer' skal jeg sige —?
Den Sætning fortæller jo alt.
Min Rose, min Lilje —
var vi i Familie,
hver Dag for din Taaspids jeg faldt.
Hjertet det hamrer under Skjorten,
og hele Da'en paa Gaaseurten
har jeg Blade talt.
Jeg elsker en Pige —
Hvad mer' skal jeg sige?
Den Sætning fortæller jo alt.

Æh - bæh - buh! -

Det er sjovt at være Lille

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE

Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

Æh - bæh - buh! - Det er sjovt at være Lille, le,

Refrain:

Æh — bæh — buh,
det er sjovt at være Lille,
æh — bæh — buh,
man kan tidsnok blive stor.
Vi leger i det hvide Sand
og bygger flotte
Slotte,
og hugger nogen vores Spand,
saa kalder vi paa Mor.
Æh — bæh — buh,
det er sjovt at være Lille,
æh — bæh — buh,
man kan tidsnok blive stor.

Æh - bæh - buh! -

Det er sjovt at være Lille

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE

Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

Æh - bæh - buh! - Det er sjovt at væ - re Lil - le,

Refrain:

Æh — bæh — buh,
det er sjovt at være Lille,
æh — bæh — buh,
man kan tidsnok blive stor.
Vi leger i det hvide Sand
og bygger flotte
Slotte,
og hugger nogen vores Spand,
saa kalder vi paa Mor.
Æh — bæh — buh,
det er sjovt at være Lille,
æh — bæh — buh,
man kan tidsnok blive stor.